

அருணாசலேசர் மீது வண்ணமும்
தாது வருஷத்து கரிப்புக் கும்மியும்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

அருணாசலேசர் மீது வண்ணமும் தாது வருஷத்து கரிப்புக் கும்மியும்

பதிப்பாகிரியர்

வேதாந்த சீரோமணி & தமிழ் வித்வான்

N. ஸ்ரீனிவாசன்

சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

வெளியீடு

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

முதற்பதிப்பு : 1985

வெளியீடு

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்,
தஞ்சாவூர்.

பதிப்பகம்

மகாலிங்கம் பிரஸ், தஞ்சாவூர்.

வெளியிடுவோர் முன்னுரை

உலகிலுள்ள கலைகளை திருந்திய கலைகள் என்றும், (Classical Arts) நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். இவைகள் அந்தந்த மக்களுடைய மொழி, சமயம், கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாறுபடுகின்றன.

இத்தமிழகத்தில் காணப்படும் பலவகைக் கிராமியக் கலைகளில் சிறப்பிடம் கொண்டு போற்றப்படுவது 'கும்மி' எனப்படும் கலை. இக்கலை நிகழ்ச்சியில் சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை பங்கு கொள்கின்றனர். இக்கலைக்கு உதவும் கும்மிப் பாடல்கள் அருமையான இலக்கியங்கள். இவ்வகை இலக்கியங்களை பக்திக் கும்மி, சண்டைக் கும்மி, சரித்திரக் கும்மி, கதைக்கும்மி என்று வகைப்படுத்தலாம். இந்த வரிசையில் 'கரிப்புக்கும்மி' எனப்படும் இந்த நூல் தற்போது வெளிவருகிறது. தமிழகத்தில் கி. பி. 1876 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின்போது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நிலப்பகுதிகளின் நிலைமையை அறிய இந்த நூல் உதவும். இந்த நூலை இயற்றிய பருவத சஞ்சீவி என்னும் மலைமருந்தன் என்பவர் இப்பஞ்ச காலத்திலேயே வாழ்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்களில்

1. அருணாசலேசர் மீது வண்ணம்
2. தாதுவருஷத்துக் கரிப்புக் கும்மி ஆகிய

இரண்டு நூல்கள் தற்போது முதன் முதலில் ஒரே நூலாக வெளிவருகின்றன.

திரு என். சீனிவாசன் அவர்கள் இந்த நூலகத்தில் வடமொழிப் பண்டிதராகப் பணியாற்றுகிறார். இவர் தமிழ் மொழியிலும் புலமைப் பெற்றவர். இந்த

இரண்டு நூல்களையும் ஒலைச் சுவடியிலிருந்து வெளிக் கொணரும் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார். அவருக்கு எனது பாராட்டுகள். சீரிய முறையில் இந்த நூலை அச்சிட்ட மகாலிங்கம் அச்சகத்தினருக்கும், எனது பாராட்டுகள். இந்த நூல் வெளிவருவதற்கு பொருளுதவி நல்கிய மைய அரசுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நூல் தமிழகத்தின் வரலாற்று ஆய்வாளருக்கும், தமிழறிஞர்களுக்கும் உதவுமென்று கருதுகிறேன். இதுபோன்று சுவடிகளில் புதைந்து கிடக்கும் பல இலக்கியச் செல்வங்கள் விரைவில் அச்ச நூல்களாக வெளிவர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

து. இரா. இராமசாமி, இ. ஆ. ப.
மாவட்டாட்சியர் மற்றும் இயக்குநர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்
30-9-85

முகவுரை

பாரத நாடு உலக அரங்கில் சிறந்த புகழுடன் விளங்கக் காரணம் அதன் கல்வி, கலை, கலாச்சாரமே அடிப்படை இந்த புண்ணிய நாட்டில் பற்பல சமயங்கள், மொழிகள், கலைகள், கலாச்சாரங்கள் தழைத்தோங்கியுள்ளன.

இந்த நாட்டிலுள்ள கலைகளை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். (1) திருத்தம் பெற்றவை (Classical Arts) என்றும், (2) நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்றும் வகைப்படுத்தப்படும். நாட்டுப்புறக் கலைகள் இன்று நாகரீகமடைந்த மக்களாலும், பாமர மக்களாலும் விரும்பி ரசிக்கப் பெறுகின்றன. நாட்டுப்புறக்கலைகளில் பல்வகை மரபுகளுடன் இன்றும் ஆடவும் பாடவும் பெறுகின்றன. இவற்றில் 'கும்மி' என்ற வகைக் கலை ஆடலும் பாடலும் கொண்டவை.

'கும்மி' என்று அழைக்கப்படும் இக்கலையில் பெண்கள் மட்டுமே பங்கு கொள்கின்றனர். 'ஒயில் கும்மி' என்ற வகையில் ஆண்கள் மட்டுமே பங்கு கொள்கின்றனர். இவ்வகை கும்மிக் கலையை கிராமியச் சூழ்நிலையில் இன்றும் காணமுடியும். ஊர் பொதுமக்கள் கூடும் திருவிழா, பொங்கல் திருவிழா போன்ற தமிழகத்தின் சிறப்பு மிக்க விழாக் காலங்களில் ஆடப் படுவதுடன் அவற்றில் சிறப்பிடமும் கொடுக்கப் பெறுகின்றன. இவற்றில் பெண்களும் ஆண்களும் பங்கு கொண்டு ஆடிப்பாடி மகிழ்கின்றனர்.

இவ்வகையான சும்மியாட்டங்கள் ஒரு நாளிலும், தொடர்ந்து பல நாட்களிலும் ஆடுவது வழக்கம். சான்றாக 'பெண்கள் பருவமெய்தும் சடங்கு விழாக்களில் பன்னிரண்டு அல்லது பதினாறு நாட்களும், அம்மன்

கோயில் விழாக்களில் பத்து நாட்களும் சும்மியடித்துப் பாடுவதை அறியலாம்.* சும்மிப் பாடல்களில் பல்வேறு சொற்றொடர்களையும் கொண்டும், கிராமீயச் சொற்களைக் கொண்டும் புனைவது வழக்கம்

நல்ல நோக்கமும், சிறந்த பயனும் கொண்ட சும்மிப் பாடல்கள் பல உள்ளன. காலம் சில கருத்துக்களைக் கரைத்து காலங் கடந்தவைகளாக ஆக்கிவிட்டாலும், காலத்தால் வெல்ல முடியாத ஒப்பற்ற உயர்ந்த கருத்துக்கள் சும்மிப் பாடல்களில் இல்லாமலில்லை. அறியவேண்டிய பலவற்றை அருமையான இசைப் பாடல்களின் வாயிலாக எளியமக்களுக்கும் இனிமையாக விளங்கும் முறையில் சும்மிப் பாடல்கள் தருவது அவற்றின் சிறப்பில் ஒன்றாக அமைகிறது. சும்மிப் பாடல்களின் நோக்கம் அவை எழுதப்பட்ட காலத்துக்குப் பொருந்துமாறு தான் இருக்கமுடியும். சமயக் கருத்துக்களும், கதைகளும் மிகுதியாக இடம் பெற்றிருக்கும். இத்தகைய தன்மையினையும், அமைப்பினையும் அக்கால மக்கள் விரும்பி ஏற்றனர்.

* சும்மிப்பாடல்கள். டாக்டர் ஏ என். பெருமாள் முகவுரை பக். 38

நாட்டுப்புறக் கலையில் கும்மிப்பாடல்கள் :

மனிதன் தனது மனத்தில் தோன்றும் இன்ப உணர்ச்சியோ அல்லது துன்ப உணர்ச்சியோ எதுவாக இருந்தாலும் அதனை பாட்டாகவோ, ஒப்பாரியாகவோ வெளிப்படுத்துகிறான். இன்பமாக இருக்கும்போது கைகொட்டிக் களிநடனமிடுகிறான். துன்பமாயிருந்தால் மார்பில் அடித்துக் கொண்டும், வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டும் ஒப்பாரியிடுகிறான். இவைகளே உள்ளுணர்ச்சியை வெளியிடும் மெய்ப்பாடுகளாகும். இவைகள் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டு சீரடைந்து காணப்படுமாயின் அது கலைவடிவமாகத் திகழ்கிறது அவலச்சுவையை வெளிப்படுத்தும் ஒப்பாரிப்பாட்டும் சீர்திருத்தம் பெறின் கலைச் சுவையுடன் மக்கள் ரசிக்கும் அளவில் கலையாக மிளிர்கின்றது ஆக மனிதன் தனது மனம் போன போக்கில் கையடியும், வாய்ப்பாட்டும் நடந்தது. நாளடைவில் அம்முறை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவரப் பட்டதே நாளடைவில் கலையாக வளர்ச்சி பெற்றது என்னும் கூற்றில் ஐயம் இல்லை.

இக்கூற்றை திரு டாக்டர். ஏ. என். பெருமாள் அவர்கள் 'கும்மிப்பாடல்கள் என்ற நூலில் பெரும்பாலான நாட்டுப்புறக்கலைகள் காலப் போக்கில் பலவிதமான ஒழுங்குகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் ஒப்புக் கொண்டு சீர்மையடைந்து செம்மைக் கலைகளாக உருமாறியமைந்துள்ளன. அவைகளே திருந்திய கலைகள் (Classical Arts) என்று கூறுவர்' என்று கூறுகிறார்.

இவ்வகையில் கைகொட்டிக் களித்தும், வாய்திறந்து பாடுவதும் இணைந்து கலைத்தன்மைக்கு ஆட்படுத்தப்படுவதின் வாயிலாகக் 'கும்மிப்பாடல்கள்' தோன்றி வளர்ந்தன.

திருந்திய பாடல் அமைப்புக்குத் தக்கவாறு சைகொட்டி ஆடும் முறையிலும் திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். காலம் செல்லச் செல்ல பாடல்களில் இலக்கிய நயங்களைப் புகுத்த புலவர்கள் விரும்புவது இயற்கை. அவ்வாறு இயற்றிய பாடல்களே இன்று தமிழில் கும்மிப்பாடல் இலக்கியங்களாகத் தோன்றி அளவிலும், எண்ணத்திலும் பல்கிப் பெருகிக் காணப்படுகின்றன*. முன்பு சிற்றூர் மக்களை மாத்திரம் மகிழ்வித்து வந்த கும்மிக்கலை நகரத்து மக்களையும் கற்றவர்களையும் கவர்ந்துள்ளது. பொதுவில் இன்று கும்மி ஒரு திருந்திய கலையாகச் சிறந்து விளங்காவிட்டாலும் 'தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகளில்' ஒன்றாக நின்று வாழ்கிறது.

'குழுமி' என்ற சொல்லிலிருந்து கும்மி என்னும் சொல் உருவாகியிருக்கலாம் என்றும், குழு, கும்மு, என்பதே நாளடைவில் கும்மி என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என்றும் தமிழறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

சங்க இலக்கியங்களிலும், அவற்றை அடுத்து வந்த காப்பியங்களிலும் 'கும்மி' என்ற சொல் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் கும்மியில் பெண்கள் வட்டமாக நின்று ஆடுவதைப் போன்று சங்க காலத்தில் பெண்கள் வட்டமாக நின்று ஆடியதற்கான இலக்கியச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. கும்மியில் கைகளை அடித்தும், குரவையில் கைகளைக் கோர்த்தும் ஆடி மகிழ்வதைப் பார்க்கலாம். கும்மியிலும், குரவையிலும் கதைப் பாடல்களைப் பாடி அவற்றிற்குத் தக்கவாறு ஆடி மகிழ்வதை அறியலாம். ஆக இவ்விரண்டு கலைகளுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதை அறிய முடிகிறது.

*கும்மிப்பாடல்கள்—டாக்டர் ஏ. என். பெருமாள் முகவுரை—பக் 3.

கும்மி இலக்கியங்களில் பலவகைகள் உள்ளன. பக்திக்கும்மி, சண்டைக்கும்மி, சரித்திரக்கும்மி, கதைக்கும்மி என்று கும்மி நூல்களை வகைப்படுத்தலாம். இந்த வரிசையில் எழுந்ததே 'கரிப்புக்கும்மி'. கரிப்பு என்னும் சொல் 'பஞ்சம்' என்பதைக் குறிக்கும். தாது வருஷத்தில் (கி பி 1876)இல் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தில் இயற்றப்பட்டதே இந்த 'கரிப்புக் கும்மி'. வரலாற்று உண்மைகளைக் காண்பதற்குத் தக்க சான்றுகளாக கும்மிப் பாடல்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக கட்டபொம்மன்கும்மி, மருதுபாண்டியன் கும்மி, சிவகங்கைக்கும்மி, சீனாயங்கார்கும்மி போன்றவை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை. இந்த வரலாற்று வரிசையில் "தாது வருஷத்துக் கரிப்புக் கும்மியும்" ஒன்று. இது பஞ்சம் நடைபெற்ற காலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கலைஞன் நமது கண்முன் காட்டுகின்றான். இது காலத்தைப் பற்றிய ஆய்வுக்கும், சரித்திரத்திற்கும் மிகப்பயனாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியாவும் பஞ்சமும்

நமது நாட்டில் பல சமயங்களில் பஞ்சத்தால் மக்களும், பிற உயிரினங்களும் துன்பமடைந்து அழிந்து இருக்கின்றன. இதற்கு சமய இலக்கியங்களில் பல சான்றுகள் உள்ளன. இருக்கு வேதத்தில் (மழைக் கடவுளான இந்திரனைக் குறித்த தோத்திரத்தில்) இந்த நாட்டில் 'பஞ்சமே இல்லாதிருக்கவும்; குறைவில்லாமல் மழை பொழிய வேண்டியும்' கூறும் 'சூக்தம்' இடம் பெற்றுள்ளது.

மழை : மழையை 'அமிழ்தம்' என்ற சொல்லால் வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். காரணம் உலகிலுள்ள அனைத்துயிர்களையும் காக்கின்ற காரணத்தால் 'அமுதம்' என்று பெயரிட்டுச் சிறப்பிக்கின்றார். இம் மழையே

உயிரினங்களுக்கு பரிநோயை நீக்கித் தாகவேட்கையைத் தணித்து உயிர்களுக்கு ஜீவ அமுதமாயுள்ளது. இம் மழை பொய்த்து விடுமாயின் உலகம் பசியால் பதைத்து வருந்தும் மழையின்மை உழவின்மைக்கும், உழவின்மை உணவின்மைக்கும், உணவின்மை உயிரின்மைக்கும், உயிரின்மை உலகின்மைக்கும் மூல காரணம், ஆகவே, மழையால் உழவும், உழவால் உணவும், உணவால் உயிரும், உயிரால் உலகும் நிலைபெறுகின்றன.

இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்த அதே மழை எல்லை மீறிப் பொழிந்தால் எங்கும் வெள்ளம் பொங்கி துன்பமடைய நேரும். பெய்யாமல் நீண்டு நின்றால் விளைபொருளின்றி உயிர்கள் மடிய நேரும். அவ்வாறு அழிகேடுகள் செய்த மழையே பின்பு அளவாய் பெய்து உலகை வளமாக்கி நலமாகவும் வாழச் செய்யும் என்ற கருத்தை

கெடுப்பதும் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்ற ருங்கே
எடுப்பதும் எல்லாம் மழை (குறள்-5)

என்ற குறட்பாவால் விளக்குகிறார் வள்ளுவர்.

ஆக பஞ்சம் தோன்ற இரண்டு காரணங்கள்.

1. மழை அளவுக்கு அதிகமாகப் பொழிந்து அதன் காரணமாக பொருட்கள் அழிந்தும் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது.
2. பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மழையே பொழியாமல் இருப்பதும், இதனால் விவசாயம் போன்ற தொழில்களும், விளைபொருட்கள் இல்லாமலும் பஞ்சம் ஏற்படுகின்றது.

தென்னிந்தியாவில் 'துவாதச வருஷ பஞ்சம்'

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட நெடிய, கொடிய பஞ்சத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. கி. பி. 1107-1143க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டதாக ஓரிசாவின் புராணங்கள் கூறுகின்றன. 14 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நமது இந்தியாவில் பலமுறை கடும் பஞ்சங்கள் தோன்றியுள்ளன. இவைகளுக்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன.

தென்னிந்தியாவில் 'துவாதச வருஷ பஞ்சம்' என்று செவிவழிச் செய்தியாக வழங்கப் பெறும் பன்னிரண்டு ஆண்டுப் பஞ்சம் பற்றிப் பலர் செவிமடுத்திருக்கலாம். இதனை இந்துமதப் புராணங்களிலும் கூறியுள்ளன. கி. பி. 1396-இல் மராட்டிய மாநிலத்தில் தோன்றிய பஞ்சம் 12 ஆண்டுகள் நீடித்தது. இதற்கு 'துர்காதேவி பஞ்சம்' என்று அழைக்கின்றனர். இப்பெயர் ஏற்படக் காரணம் யாதெனத் தெரியவில்லை. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் மழை பொழிந்து பஞ்சம் தணிந்தது. ஆனால் கோதாவரிக்கும் - கிருஷ்ணாவுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியிலுள்ள மராட்டிய நிலத்தில் இதனைத் தொடர்ந்து 30 ஆண்டுகள் மிகக் குறைந்த வருமானமே கிடைத்ததென்றும், இதற்குக் காரணம் அம்மாதிலம் முழுவதிலும் வாழ்ந்த மக்கள் வேற்று மாநிலங்களுக்குக் குடி பெயர்ந்ததே' என்று திருவாளர் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவையங்கார் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் *

*... At the end of that time the periodical rains returned; but whole district were entirely depopulated and a very scanty revenue was obtained from the territory between the Godavari and the Kristna for upwards of 30 years after words — by S Srinivasa Raghavaiyengar of Progress of the Madras presidency of British Administration PP 6 Ed. . 1893.

தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சங்கள் :

தமிழகம் 'தாது வருஷத்தில்' ஏற்பட்ட பஞ்சத்திற்கு முன் பல பஞ்சங்களைக் கண்டிருக்கிறது. அவை

கி. பி. 1570-இல் திருநெல்வேலிக் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் ஒரு பஞ்சம் தோன்றியது. இதனைப் பற்றிய செய்திகளை போர்ச்சுகீசிய மிஷின் பதிவேடுகளில் காணலாம். இம் மிஷினைச் சார்ந்த அருட்தந்தை ஹென்ரிக் (Father Henriques) அகதி விடுதிகளை அமைத்து தினமும் ஐம்பது பேருக்கு உணவளித்தார்.

கி. பி. 1648-இல் கோவையில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக பலர் இறந்தனர். ஊரை விட்டு வேற்றிடங் களுக்குச் சென்றுள்ளனர்.

கி. பி. 1659 - இல் தென்னாட்டின் மீது போர் தொடுத்தனர் கோல்கொண்டா முகமதியர்கள். இத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்திற்கு அவர்களும் பலியானார்கள் * முகமதியப் படைவீரர்களும், போர்க் குதிரைகளும் உணவின்றி இறந்தொழிந்தன.

17-18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கடுமையான பஞ்சம் ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனைப் பற்றிய செய்திகளை மிகத் தெளிவாக அந்தந்த மாவட்டத்து கெஜட்டியர்களிலும், மானுவல்களிலும் காணலாம்.

* 1659 AD the Muhammadians of Golconda invaded the Southern Countriesthe Muhammadians themselves were reduced to great extemities Their horses died from want of forage, their Camp-followers ran away and thousands of them died of actual starvation

by S Srinivasaraghaviyengar Progres of the Madras Presidency of British Ad pp. 6

தாது வருஷ பஞ்சமும், கரிப்புக் கும்மியும் :

காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்த பகுதிகளில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் பற்றி இக்கும்மி விளக்கியுள்ளது. ஆனால் இதே காலத்தில் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலும், ஆந்திர, கர்னாடக மாநிலங்களிலும் இப்பஞ்சம் நிலவியுள்ளதற்கான ஆவணச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. பின்வரும் ஆவணச் செய்திகள் எவ்வாறு இக்கும்மி இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் நாம் இங்கே ஒப்பு நோக்கலாம்.

கி. பி. 1876-ஆம் ஆண்டில் (கலியுக ஆண்டு 4977, சக ஆண்டு 1798) ஒரு கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இது தமிழாண்டு 'தாது' வருஷத்தில் ஏற்பட்டதால் இன்றும் 'தாது வருஷப் பஞ்சம்' என்றே தமிழக மக்கள் அழைக்கின்றனர். இதனை இக்கும்மியில்

‘அழிவில் சாலி வாகன வருஷம்
ஆயிரத் தேழு நூரேடு
இழிவில் லாத தொண்ணூற் றெட்டா
மின்புமா மிதைக் கேளுங்கடி (3)

கலியு காப்தம் நாலா யிரத்து
கந்த தொளா யிரத்தோடு
குலவு மெழுபத் தேழு மேலே
கூடுந் தாது வருஷமாம் (4)

தாது வருஷ மதனிலே
தங்குழி பூட்டாசி மாதமுதல்
தீது செய்ய மிந்தக் கரிப்பு
திடமாய் வந்ததைக் கேளுங்கடி* (5)

* அடைப்புக்குள் எழுதப் பெற்ற எண்கள் கண்ணிகளின் வரிசை எண்கள் இதற்குச் சரியான ஆங்கில நாள் 1876 செப்டம்பர் மாதம் முதல் பஞ்சம் தொடக்கம்

இப்பஞ்சம் கி. பி. 1878 வரை நிலவியது. இது தென்னாடுங்கிலும் அதாவது கர்நூல், பெல்லாரி, அனந்தப்பூர், கடப்பா, சேலம் முதலிய பகுதிகளில் நிலவியுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகள் கடும் பஞ்சமும் துன்பமும் நிலவியது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் பசியாலும், பட்டினியாலும் இறந்தனர். இத்துடன் நில்லாது மக்களிடம் 8 மில்லியன் அளவுக்கு வரிவிதிப்பும் நடந்துள்ளது. விவசாயம் செய்ய இயலவில்லை. மக்களின் பொருளாதாரம் வியக்கத்தக்க அளவில் குறைந்து போயின. இரண்டு ஆண்டுகள் மக்கள் வருமானமின்றி வாடி வருந்தினர்.

மேலும், கி. பி. 1871ல் எடுத்த மக்கட்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 3,12,50,000 இருந்தது. 1881 ஆம் ஆண்டில் எடுத்த கணக்குப்படி இத்தொகை 3,00,75,000 ஆக குறைந்தது என்றும் இந்த தாது வருஷத்துப் பஞ்சம் சிறப்பாகக் குறிக்கப்பட வேண்டியது என்றும் திருவாளர் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸராகவ ஐய்யங்கார் குறிப்பிடுகின்றார்.*

இந்தச் செய்திகளைப் பொதுப்படையாகப் புள்ளி விவரங்கள் கூறினாலும், சிறப்பாகவும், விளக்கமாகவும் இந்த 'தாது வருஷத்துக் கரிப்புக் கும்மி' விளக்குகிறது. இக்கும்மி நூலை எழுதிய புலவன், காஞ்சிபுரத்தைச்

* A fairly correct census was taken in 1871 and the population of the presidency was found to be 31½ millions owing to the famine of 1876—78 the population decreased in 1881 to 30½ millions. The loss of population was specially heavy in the districts of Kornol, Bellary, Anantapur, Salem, and Cuddapah, the percentage of loss ranging between 17 and 26. The census taken in 1871 shows that during the last decade the population has increased by no less than 4½ millions or 15.6 per cent.....last famine are specially remarkable—

Progress of the Madras presidency of British Ad. PP. 44

சார்ந்த கள்ளப்புலியூரில் வாழ்ந்தவர். இப்பகுதிகளில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப்பற்றி உரியதை உரியமுறையில் கண்ணாடிபோல் எழுதியுள்ளார். 'இலக்கியம் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி' அல்லவா? மேலும், பஞ்ச காலத்திலேயே வாழ்ந்தும், மக்களுடனிருந்தும் அறிந்த செய்திகளே. இந்நூலை முடித்த ஆண்டும் ஈஸ்வர வருடம் வைகாசி மாதம் 7 ஆம் தேதி (கி பி 18—5—1877). இப்பஞ்சம் நிலவும்போதே இந்நூல் எழுதி முடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் உணரத்தக்கது. அதனால் இந்நூலில் மக்களின் அழிவுச் செய்திகளையும், அவர்களுடைய செயல்கள், கையாண்ட சொற்கள் ஆகியவற்றை உள்ளது உள்ளபடி எழுதியுள்ளார் என்று அறியலாம். மக்களின் அழிவுச் செய்திகளைக் கூறுமிடத்து

அஞ்சுநாளாறுநாள் பட்டினியாக
அடங்கி யிருந்தது வெகுஜனம்
கஞ்சித் தண்ணீருக்கு வழியில் லாமல்
கலங்கிச் சாகிறார் பாருங்கடி

வாந்தி பேதியி னாலே வெகுஜனம்
வகைவகை யாகச் சாகிறதும்
காந்தல் கூழுக்கும் வழியில் லாமல்
காது மூடிச் சாகிறதும்

பட்டினி யிருந்து சாப்பிட்ட வர்க்கு
பருத்த மேல்மூச் சுண்டாகி
அட்டியில் லாமல் களையை யடைந்து
அப்போதே சாகிறார் பாருங்கடி (13-15)

மக்களின் அழிவிற்கு பசி, பட்டினிமட்டும் காரணமல்ல. இறந்த, மக்களின் சடலங்களைச் சுட்டெரிக்க எந்தவிதமான வழியுமின்றி வாடினர். இதனால் இறந்தவர்களின் சடலங்கள் குவியல் குவியல்களாகக் கிடந்தன. இதனால் அழுகிய உடலிலிருந்து ஏற்பட்ட

கிருமிகள் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாழ்படுத்தின. எவ்வித பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளும் பயன்படுத்தாமையால் பலர் இறக்க நேரிட்டது மேலும் குடிதண்ணீரே கிடைக்காமலும், கிடைத்த நீரும் பாதுகாப்பின்றியும் இருந்தது.

தண்ணீரையில்லை -

ஏரி குளங்களில் தண்ணீர் ரில்லாமல்
இறைத்துக் கிணற்றில் மாடுகளைச்
சேர வோட்டி தண்ணீர் காட்டும்
சிறுமையை நீங்கள் பாருங்கடி

எட்டு கெஜ ஆழமுள்ள கிணறில்
எள்ளள வாகிலுந் தண்ணீர் யில்லாமல்
வெட்டிச் சுரக்குந் தண்ணீரை யாவரும்
வீரும்பிக் குடிப்பதைப் பாருங்கடி

பத்து கெஜ ஆழமுள்ள கிணறில்
பஞ்சில் துவட்டவும் தண்ணீரில் லாமல்
கொத்திச் சுரக்கும் ஜலத்தை யாவரும்
குடிக்கு ரூர்கள் பாருங்கடி (52, 53, 54)

கிடைத்த நீரும் தூய்மையாக இல்லாமலிருந்ததால் வாந்தியாலும் பேதியாலும் பலர் இறந்தனர் என்பதும் 14 ஆவது கண்ணியாலும் அறியலாம்.

மக்கள் குடி பெயர்தல்

பஞ்சத்தின் காரணமாகவும், மண்பூயில்லாமையாலும் உழவுத் தொழில் நடைபெறவில்லை. கிணற்று நீரை நம்பிப் பயிரிட்டனர் கிணற்றுநீரும் வரண்டு போனதால் நீரின்றிப் பயிர்கள் சர்வியானது (55). இதனால் ஆடு மாடு பேர்ன்ற விலங்கினங்கள் நீரும், உணவுமின்றி இறந்தன. எஞ்சியுள்ள விலங்கினங்களுக்குப் பனையோலைகளையும், பசுந்தழைகளையும் முதலில் போட்டனர்.

பின்பு காடுகளிலுள்ள மரங்களின் தழைகளும் தீர்ந்து போயின, அல்லது நீரின்றிக் கருகின அப்போது மக்கள் தங்களது வீடுகளையும், குடிசைகளையும் பிரித்து கீற்றுக்களை (ஓலைகளை) சிறிதுசிறிதாக விலங்குகளுக்குப் போட்டுள்ளனர்.

காடுகளில் பச்சைத் தழையில் லாமல்
கருகியுலர்ந்து போகிறதும்
வீடுக ளெல்லாம் பிரித்து மாட்டுக்கு
விளங்கக் கொஞ்சமாய் போடுகிறார் (49)

மாடு கண்ணு குதிரையெல்லாம்
மனிதர் நாகலைத் தின்பதுவும்
ஆடுக ளெல்லாம் வயிற்றுக் கில்லாமல்
அலைவதும் நீங்கள் பாருங்கடி (47)

இதன் காரணமாக மக்கள் வாழ்வதற்கு வழியின்றிப் பல இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். உயிரெஞ்சிய விலங்கினங்களுடனும், அவசியமான உடமைகளுடனும் மக்கள் தங்களுடைய கிராமங்களை விட்டு வெளியேறினர்

ஆடுமாடு பிள்ளைபெண் டாட்டி களுடன்
அடுக்கடுக் காகக் கூட்டமதாய்
கூட்டிக் கொண்டு தெற்கு தேசத்தை நோக்கிக்
'கோவென்று' போகுறார் பாருங்கடி (87)

இடுப்பில் பிள்ளையுந் தலைமேல் மூட்டையும்
எடுத்துக் கொண்டு வெகுஜனம்
அடுக்கடுக் காகக் கூட்டங் கூட்டமாய்
அன்புடன் வாரார் பாருங்கடி (90)

இதனைப் போலவே பஞ்சகாலத்தில் மக்கள் தங்களது இருப்பிடங்களை விடுத்துக் கூட்டங்கூட்டமாய் செழிப்புள்ள இடங்களுக்குக் குடிபெயர்தல் என்பது

தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. இவற்றைக் கீழே காணும் ஆவணங்களும் சரித்திரங்களும் மெய்பிக்கின்றன.

கி. பி. 1474ல் டெக்கான் பிரதேசம் முழுதுமே பஞ்சத்தால் பீடித்தது. பாமினி சுல்தான் முகமதுஷா தனது மந்திரி, மற்றும் படைகளுடன் தனது நாட்டை விட்டு பீஜப்பூரை அடைந்து அங்கேயே தங்கிவிட்டார். மக்கள் அனைவருமே டெக்கான் பிரதேசத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்து மால்வா, ஜாஜ்நகர், குஜராத் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்றுவிட்டனர். இதனால் தெலிங்கானா, மகாராட்டிரம், பாமினி பிரதேசங்களின் நகரங்கள் முழுதுமே மக்களின்றி வெறிச்சோடிக் கிடந்தன. மூன்று ஆண்டுகட்குப் பின் மழை பொழிந்த போழ்து அங்கு பயிர் செய்வதற்கு விவசாயிகளே இல்லை. என்று வரலாறு கூறுகிறது.

1648ல் கோவையில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாகவும், 1659ல் திருச்சி, உஞ்சையில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாகவும், 1709 முதல் பதினான்கு ஆண்டுகள் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாகவும் மக்கள் துன்புற்றனர். இச்சமயம் தஞ்சையின் அரசனாக ஆட்சி செய்தவர் முதலாம் சரபோசி. சேது நாட்டை விஜய ரகுநாத சேதுபதி அரசு செலுத்தினார். இக்காலங்களில் மக்கள் முப்பது பேர்களுக்கு ஒருவர் வீதம் தான் உயிர் வாழ்ந்தனர்.* இந்நிலையில் மக்கள் தங்களது இருப்பிடங்களைவிட்டு ராமநாதபுரம், தஞ்சை, மதுரை ஆகிய பகுதிகளில் செழிப்பான பகுதிகளுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். இப் பஞ்சத்திற்குப் பிறகு தான் ராமநாதபுர மாவட்டம் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலமாக இல்லை என்றும், இதற்குமுன் செழித்து வளரும் நிலமாக இருந்தது என்றும், அறிய முடிகிறது.

* முதலாம் சரபோஜியும் அவர் காலத்து நூல்களும் சரஸ்வதி மகால் நூலக பருவ இதழ் - 35, பக்கம் 9, 10

ஆக, ஒருநாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதனைத் தொடர்ந்து மக்களும், அரசாங்கமும் பல இன்னல்களை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலையேற்படுகிறது. இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டில் கூட பல விஞ்ஞான அமைப்புகளும், உலக நாடுகளுடன் தொடர்பு இருந்தும் கூட ஆப்பிரிக்க நாடுகளான எத்தியோப்பியா, மொசாம்பிக், சேடு, அன்கோலா மற்றும் கென்யா போன்ற நாடுகளில் கடும் பஞ்சம் தோன்றியுள்ளது.

இந்த விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பி வாழும் இந்த நாடுகளில் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக மழையின்றி இப்பஞ்சம் தோன்றியுள்ளது. இதனால் விளை நிலங்கள் பாலை நிலங்களாக மாறின. வண்டல் மண் நிலப் பகுதிகள் வறட்சி மிக்க மணல் வெளிகளாக மாறின. இதனால் விளைபொருட்களின் உற்பத்தியில்லை மக்களும் உணவின்றி துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றனர். ஆடு, மாடுகள் இறந்தன. உணவுப்பொருளின் மையால் மக்கள் இறந்த ஆடு, மாடுகளையே (புலால் உணவுகளையே) முழுநேர உணவாகக் கொண்டனர் இதனால் புழுத்துப் போன புலாலை உண்டதால் வயிற்றுப்போக்கும், காலரா போன்ற நோய்களும் தோன்றின. இதனாலும் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் உயிரிழந்தனர். மேலும், மக்கள் பிழைக்க வழியின்றி நகரப் பகுதிகளுக்கும், பிற மாநிலங்களுக்கும் குடிபெயர்ந்தனர். என்ற செய்தியை அறிய வேதனையாக இருக்கிறது. *

பஞ்சம் தொடங்கிவிட்டால் (1) உயிரினங்கள் அழியும் (2) குடிநீர் கிடைக்காது (3) வாந்தி பேதி, காலரா போன்ற கொள்ளை நோய் பரவும், (4) மக்களின் குடியேற்றம் தவிர்க்க முடியாததொன்று (5) விளை நிலங்கள் பாலை நிலமாக மாறும் என்பவைகள் தொன்று தொட்டுவரும் நிகழ்ச்சிகள்.

விலைவாசி உயர்வும், அரசின் நடவடிக்கையும்

விளைபொருட்களின்றியும், பொருட்களின் தேவை அதிகரிக்கும்பொழுதும். அப் பொருட்களின் விலை ஏற்றம் தவிர்க்க முடியாததாகிறது மக்களிடம் தொழில் இல்லாதபோது வருவாயுமின்றி, பணத்திற்காக தங்களது உடமைகளை விற்கும் நிலையேற்படுகிறது. இந்நிலையில் மக்கள் தங்களிடமிருந்த பொருட்களை விற்று வயிறு வளர்க்க நேருகிறது. முதலில், தங்களிடமிருந்த பொருளைக் கொடுத்து மாற்றுப் பொருளைப் பெறுவதும், பின் தங்களிடம் மாற்றுப் பொருள் இல்லாமல் உடைமைகளை விற்பதுவும், அதுவுமின்றியுள்ள நிலையில் பிச்சை எடுத்து, இரந்துண்ணும் நிலையும் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இதனை இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடும்போது

கடலை பட்டாணி வெத்திலை யுப்புகள்
கையினிற் கொண்டு தெருத்தெருவாய்
எடுத்துத் திரிந்து கேழ்வர குக்காக
இன்பமாய் மாற்றுரா பாருங்கடி (39)

மழை பேயு மென்று சில ஜனங்கள்
மகிழ்ச்சி யாகவே வைத்திருந்த
பழைய நகையெல்லாம் விற்று
வாங்கி யுணகிரார் பாருங்கடி (16)

உண்ணுங் கலங்களை விற்பாரும்
வுடமை களையெல்லாம் விற்பாரும்
பெண்டு பிள்ளைகளை விற்பாரும் வீட்டைப்
பிரித்து வைக்கலை விற்பாரும் (35)

கலப்பை களைக்கொண்டு விற்பவரும்
காரை யெடுத்துப் போய் விற்பவரும்
உலக்கை யுரலை விற்பவரும் கையி
லொன்று மில்லாமல் விற்பவரும் (36)

வெள்ளிப் பொன்னுகளைப் பாதிவிலைக்கே
 வேண்டி வேண்டி விற்கிறார்கள்-தான்
 இருக்கும் வீட்டைப் பிரித்துத் தலைமே
 லெடுத்துத் தெருவீனில் விற்குறார்கள் (37)

தாலியை யுறுவி விற்பவரும்
 தவிட்டைத் தெள்ளி விற்பவரும்
 காலி லிட்ட வுருட்டு முதலாய்
 கழட்டி கடையில் விற்பவரும் (38)

வடக்கு தேசத்து மாடுகளை யிங்கே
 வகையாய் தெருவி லோட்டி வந்து
 அடக்க மில்லாம லொருபாய்க் கொண்
 றுகவே விற்கிறார் பாருங்கடி (66)

விற்பவர் நிலையிப்படியிருக்க, இந்தப் பொருட்களை வாங்குகின்றவர்களின் நிலையையும் உரிய முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் புலவர். குருணி அரிசி ஒருருபாயாக எப்பொழுது விலை உயரும் என்றும், வீடு, மாடு, மனை, நிலம் ஆகியவைகளைக் குறைந்த விலையில் எப்பொழுது வாங்குவோம் என்றும் காத்திருந்தனர் என்பதை 78, 80 கண்ணிகளில் விளக்கியுள்ளார். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பிச்சை எடுத்து வயிறு வளர்க்கவும் முடியாத போது மக்களிடம் திருட்டுத் தொழிலும் வழிப்பறி முதலிய தீய பழக்கங்களும் தோன்றுகின்றன இந்த நிலையையும் இந்த நூலின் 42 முதல் 46, 50, 51, 68, 71 ஆகிய கண்ணிகளில் விளக்கியுள்ளார்

இதனால் தங்களிடம் இருக்கும் பொருட்களைக் காத்துக்கொள்ளவும் முடியாத சோதனைகளுக்கு உள்ளானார்கள் மக்கள். இதுமட்டுமல்லாது பெண்களின் நிலைகளையும் கண்ணுற்ற புலவர், (72-75 கண்ணிகளில்) அவர்களது சுற்பையுமிழந்து வாழவேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாயினர் என்று மனம் வெதுப்புகிறார்.

இந்த சந்தர்பத்தைப் பயன்படுக்கிர் கொண்டு கொள்ளைலாபம் சம்பாதிக்க எண்ணியவர்கள், காஞ்சி புரத்திற்கு வடதிசையிலிருந்த, சென்னைப்பட்டணம் போன்ற பெரிய நகரங்களிலிருந்து வணிகர்கள் பெரும் பெரும் வண்டிகளில் வந்து கிடைக்கும் அரிசிமுதலிய உணவுப் பொருட்களைக் கடத்திச் சென்றனர். மிக முக்கியமாக இந்தப் பஞ்சத்தில் துன்பமுற்ற மக்களுக்கு உதவ அரசாங்கம் அரிசியை அனுப்பியுள்ளது என்றும், ஆனால் அது மக்களிடம் போய்ச் சேராது மீண்டும் பட்டணத்திற்கே சென்று விட்டது என்றும் அதனால் மக்கள் பொருள் வாங்கச் சென்று ஏமாந்து திரும்பினர் என்று செய்தியையும் சீமே காணும் கண்ணிகளில் அறிய முடிகிறது

‘பட்டணத் தரிசி தீண்டி வனம் வந்து
பட்டணம் போய் சேர்ந்த தாவரை
துட்டுக்குக் கூட அரிசியிலலை யென்று
சொல்லு குறர்கள் வந்தக்காள் (47)

வடக்கு தேசத்து மனிதர்கள்
வண்டிகளைக் கொண்டு தெற்கேபோய்
தடங்க லில்லாமல் தானியம் பிடித்து
தங்களிடம் போரூர் பாருங்கடி (10)

இவர்களின் செய்கைகளை அறிந்த அரசாங்கம் வியாபாரிகளிடம் பொருட்கள் கிட்டாமல் இருக்கவும், வண்டிகளில் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லாமலிருக்கவும் (கடத்தாமலிருக்கு பொருட்டு) உரிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் அறியமுடியும்

வடக்கு தேசத்து வண்டிகளால் தெற்கில்
வந்திடுங் கரிப்பு என்று சொல்லி
திடத்த போலீசு காரர் வண்டிகளைத்
திருப்பி விட்டார் கேளுங்கடி (61)

இந்த நிலையில் கலைஞர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் இருந்திருக்கிறது. அவர்கள் இறுதியில் பிச்சை யெடுத்துண்ணும் நிலையிலிருந்திருக்கின்றனர்.

தாள மொருநான் மத்தள மொருநான்

தம்பூ ரொருநா ளிவ்விதமாய்

நாளுக்கு ஒவ்வொன் ருகக் கொண்டு பிச்சை

நன்றாக எடுக்குறார் பாருங்கடி

(91)

இவ்விதமாக மக்கள் துன்பத்தை உணர்ந்த அரசு உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுத்து. அதில் தானியங்களைத் திருடியவர்களுக்குத் தண்டனையில்லை என்று உத்திரவுபோட்டதாகவும், பயிரிட விரும்பும் உழவர் பெருமக்களுக்குத் தேவையான பல உதவிகளைச் செய்ததாகவும் 94, 96 ஆகிய கண்ணிகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. மக்களின் உடனடித் தேவைகளுக்குக் கிராமங்கள் தோறும் 'கஞ்சித் தொட்டிகள் திறந்தும்' உதவியுள்ளது. வெளிநாட்டிலிருந்து கப்பல்களில் அரிசியைக் கொணர்ந்து அரிசி பதக்கு (12.8 Kg) ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற செய்திகளையும் கீழே காணும் கண்ணியால் அறிய முடிகிறது.

இவ்விதமாக யிருக்கும் நாளில்

எழிலுள்ள கப்பலரிசிவந்து

செவ்வையாயொரு ரூபாய்க்குப் பதக்குச்

சிறப்பாய் விற்குறார் கேளுங்கடி

(113)

ஆக இந்த நூலில் 'தாது வருஷத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தினால் மக்கள் அடைந்த துன்பங்களையும், அதனை நீக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளையும் இந்தக் கும்பி நூல் விரிவாகக் கூறுகிறது. ஆனால் திரு ஸ்ரீநிவாஸராகவ

அய்யங்கார் அவர்கள் தமது நூலில் 'காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்த' பகுதிகளைப் பற்றிய குறிப்பை எழுதவில்லை. காரணமும் புரியவில்லை.

இந்த பஞ்சத்தின்போது தான் ஏழு சிணறுகள் சென்னையில் தோண்டப் பெற்று சென்னைக்குத் தண்ணீர் விநியோகம் செய்யப்பட்டதென்றும், பக்கிங்காம் கால்வாய் வெட்டப்பட்டதென்றும் அறியமுடிகிறது.

நூலாய்வு :

இந்தக் கும்மி நூலையும், அருணாசலேசர் மீது வண்ணத்தையும் எழுதிய புலவர் பருவத சஞ்சீவி என்னும் மலைமருந்தன் என்பவராவார். வண்ணத்தின் நடையையும், கும்மியின் நடையையும் ஒப்பிடும்போது பெருத்த வேறுபாடு தோன்றுகிறது. 'கும்மி' பாமர மக்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டி மிக எளிமையான நடையில் எழுதியுள்ளார் என்று அறியலாம்.

உவமையணி :

மலைகளை யொத்த வண்டிகள் (43)

இடிக்குப் பயந்த பாம்புகள் (12)

அடுக்குச் சொற்கள் : கெஞ்சி கெஞ்சி (7); அந்தந்த ஊரில்-(5); அடுக்கடுக்காக-(90); கூட்டம் கூட்டமாய் (90); ஒவ்வொன்றாக-(91); விந்தை விந்தையாய்-(107)

வடமொழிச் சொற்கள் : கர்கடகயோகம் (105); க்ரகமாலிகா (105); சாஸ்திரி (106) ஐனங்கள் (62); அருத்தாநியாயங்கள் (44); ராத்திரி (42); சமயத்தில் (80); ஜாதிகள் (86); உத்தரதேசம் (85); பக்ஷம் (96); தர்மம் (74); ப்ராணன் (74); ஸஜ்ஜனர்க்கு (116) ஜலம் (54)

பேச்சுவழக்கு மொழி : பல்லா (89) துடப்பம் (89) அப்புரம் (93) குடிக்குறூர்கள் (86) துக்குடி (95) கோவென்று போகுறார் (87) அந்திசெம்மானம்-(33);

வெகுசாய் - (107); வருதா (102) வருகுதா (101)
போகுதா (103) யேறுதா (100) கூப்பிடுகா (100)

பழமொழிகள் :

பஞ்சில் துவட்டத் தண்ணீரில்லை (54) பகலில்
பிச்சை இரவில் திருட்டு (42) 'எட்டுகெஜ ஆழமுள்ள
கிணற்றில் எள்ளளவாகிலும் தண்ணியில்லை (53)'

ஊர் பெயர்கள் : காஞ்சி (1) வாணியம்பாடி,
திருப்பத்தூர், சேலம், ஆமூர், குழியம், (88) பட்டணம்
சென்னைப்பட்டணம், சென்னை புரி, (62) திண்டிவனம்
(47) கள்ளப்புலியூர் (114)

கீரை வகைகள் : கீரை, (34) ஆரைக்கீரை (29)
குறுஞ்சாக்கீரை (32) முஷ்டைகீரை (32)

உணவுப் பொருட்கள் : அரிசி (41) கேழ்வரகு (39)
கேவுறு, நெல் (110) மிளகு, மிளகாய் (111) கொட்டிக்
கிழங்கு (10)

உயிரினங்கள் : குதிரை, (44) மாடு (48) கன்று (67)
ஆடு (67) எறும்பு, தேரை (100) சில்லி வண்டு, (101)
கௌளி (106)

இசைக்கருவிகள் : தாளம், மத்தளம், தம்புரூ, (91)

கடவுள் பெயர்கள் :

துன்பமடைந்த பொழுது தங்களது வழிபடுகடவுளை
மக்கள் நினைந்து வருந்தி முறையிடுவது வழக்கம். அதன்
படி துன்பமுற்ற இந்துமக்கள் தங்களது இந்துக்
கடவுளின் பெயர்களைக் கூறி அழைப்பதும், கிருஸ்துவ
சமயத்தினர் தங்களது 'கர்த்தரை' அழைப்பதையும்
புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இசுலாமியக்
கடவுளைக் குறிப்பிடாதது நோக்கத் தக்கது.

- பாழந் தெய்வமே யீப்படி வைத்தென்னைப்
பார்க்குரூயா நீ வெண்பாரும் (27)
- க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண வென்று
கேவலிகூரூர் சீல ஜனம் (28)
- நாராயண நாராயண வென்று
விதந்து சொல்கூரூர் பாருங்கடி (29)
- சீலசீலா வென்று வெகு ஜனங்கள்
சீந்தை கலங்கூரூர் பாருங்கடி (30)
- சீவனே சீவனே சீவனே யென்று
தீரம் விடுகூரூர் பாருங்கடி (31)
- 'கர்த்தனே' யீப்படி வைத்தியா வென்று
கலங்கூ ரூர்சீலர் கேளுங்கடி (8)

ஆசிரியர் வாலாறு :

இந்த நூலாசிரியர் கள்ளப்புவியூர் என்னும் ஊரினர். ஆசாரிகளின் குருவாக (புரோகிதராக) இருந்தவர் என்பதும், இப்பஞ்ச காலத்தில் வாழ்ந்தவராகவும் உள்ளார். இதனை இந்த நூலின் 114-வது கண்ணியால் அறியலாம். 1878 செப்டம்பர் மாதத்தில் தோன்றிய பஞ்சத்தைப் பற்றி இந்நூல் அந்த பஞ்ச காலத்திலேயே அதாவது 18-5—1877ல் எழுதி முடித்துள்ளார். என்பதை இச்சுவடியின் (Colophon) மூலம் அறியலாம் இவநுடைய இயற்பெயர் பாவத சஞ்சீவி என்பது. இவர் இதனைத் தமிழில் மலைமருந்துள் என்று மாற்றி வைத்துக்கொண்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இவர் எழுதிய வேறு நூல்கள் :

1. தமிழிசைப்பாடல்கள்

2. அருணாசலேசர் மீது வண்ணம் *
3. தாது வருஷத்து கரிப்புக் கும்மி
4. ஜாவாளிகள்
5. வீரதங்களின் மகிமை (வடமொழியி
லிருந்து தமிழாக்கம் செய்தவை)
6. அருணாசலபுராணம் தமிழாக்கம் சுருக்கம்
7. விருத்தாசலபுராணம் ,, ,,
8. திருவோத்தூர்புராணம் ,, ,,

சுவடியின் வரலாறு :

இவருடைய கைப்பட எழுதிய பல சுவடிகள் இந் நூலகத்தில் இருக்கின்றன. சில சுவடிகள் வடமொழிப் பிரிவில் விழுப்புரம் முத்துக் கொண்டாளியாரின் தொகுதியிலும், சில சுவடிகள் தமிழ்ப் பிரிவிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சுவடிகளை 1975-76 ஆம் ஆண்டுகளில் நூலகத்தில் ஆக்கம் செய்துள்ளனர்.

நன்றி :

இந்த நூலாசிரியராலியற்றப்பட்ட 'அருணாசலேசர் மீது வண்ணமும், தாது வருஷத்துக் கரிப்புக் கும்மியும்'

* வண்ணத்தின் வகைகளைத் தொல்காப்பியர் தொடங்கி பலர் பலவகை வேறுபாடுகள் கொண்டதாகக் கூறுவர் இந்த அருணாசலேசர் மீது பாடப்பட்ட வண்ணம் சந்தக் குழிப்புக் கொண்டியற்றப்பட்டது. 'கலவி மகிழ்தல்' என்னும் துறையில் பாடப்பட்டுள்ளது. பல்லாண்டுக்குமுன் அச்சில் வெளிவந்த 'அண்ணாமலையார் வண்ணம்' என்ற நூல் எனக்கு இத்துடன் ஒப்பிடக் கிடைக்கவில்லை. அதனால் இந்த வண்ணத்தைப் பற்றிய முழுச் செய்திகளையும் இங்கு குறிப்பிட முடியவில்லை என்பதை வாசக அறிஞர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தற்போது வெளிவருகின்றன. இந்த 'கரிப்புக் கும்மி' தாது வருஷத்துப் பஞ்சத்தைப் பற்றியறிய ஒரு உதவியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். மேலும் ஒரு பஞ்சத்தைப் பற்றியே எழுதிய 'தமிழிலக்கிய' மாகவும் அமைகிறது.

இதனைப் பதிப்பிக்கும் பணியை நல்கிய இந்நூலக முன்னாள் இயக்குனரும், மாவட்ட ஆட்சியருமாகிய திருமதி சோசம்மா இ. ஆ. ப. அவர்களுக்கும், இதற்கு அணிந்துரை நல்கிய இந்நாள் இயக்குனரும் மாவட்ட ஆட்சியருமாகிய திரு. இரா. ராமசாமி, இ. ஆ. ப., அவர்களுக்கும், எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூல் பதிப்பாகும் போது எனக்குப் பலவகையிலும் உதவிபுரிந்த இந்நூலக நிர்வாக அதிகாரி (பொறுப்பு) யுமான திரு. அ. பஞ்சநாதன் M. A., B. Lib., Sc., அவர்களுக்கும், இந்நூலில் எனக்கு எழுந்த ஐயங்களை நீக்கி உதவிய புலவர் திரு. ப. வெ. நாகராசன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

வித்துவான் ந. சீனிவாசன்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர்.

சரஸ்வதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

19—8—85

அருணாசலேசர் மீது வண்ணம்

சுலமிமகிழ்தல் துறை

சந்தக் குழிப்பு

தத்த னத்தத் தந்த னந்தன
தத்த னத்தத் தந்த னந்தன
தத்த னத்தத் தந்த னந்தன
தத்த னத்தத் தந்த னந்தன

தந்த னந்தன தந்த னந்தன
தந்த னந்தன தந்த னந்தன

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன

தான தந்தன தான தான தந்தன தான
தான தந்தன தான தான தந்தன தான

— தனதனந் தந்ததன தானன.

நூல்

கற்ப சுத்தைத் தந்து ணர்ந்துபின்
றர்ப்பு தத்திற் சண்மு கன்தனை
பெற்று முத்தித் தந்தி டும்பர
ரற்பு தத்திற் பண்ப யின்றிடு

சுந்த ரந்தனை வந்த னங்கொள
வந்த அந்தனன் தந்த ரந்தனில்

கடிய விடமது முடுகி* வளரவே
அடிய ரமரர்க ளடிகள் பரவவே

காள கண்ட)ந்தக ராகி மேலி ருந்தவு லாசர்
வேளை வந்தடி யேனை யாள வந்திடு நேசர்

சிற்ச பைக்குள் தன்ப தஞ்சலி
மெச்சி நத்திக் கொண்டி றைஞ்சவே
தித்தி மித்திந் தொந்த திங்கண
தத்தி மித்தித் திந்த ணங்குசெ

செங்க ணங்கண டிங்கு டிங்கு
திந்தி மிந்திமி தொந்த திங்கண

திமித திமிதிமி தகத தகதக
யெனவு முயலகன் முதுகு நெளிபட

ஆடு கின்றனர் சோதி வேத ரர்பல வாணர்
பாத பங்கய மீதில் சீத ரன்பணி நீதர்.

கற்ற வர்க்குத் தன்ப தந்தனை
யுற்ற ளித்துப் பின்வி ளங்குவர்
பத்தர் சித்தத் தில்நி றைந்திடு
கர்த்தர் நிர்த்தத் தில்நி றைந்தவ

ரந்த னுந்திரு விந்தை மாயலும்
வந்து வேறுரு முந்து மாறிட

அடியு முடியுமே நெடிது முடிகிய
கடிதி லயன்மொழி கொடிது குறள்சொல

நாத னந்தமல் மேனி யாக நின்றவர் கோபம்
மேல் வளர்ந்திட வேத னார்ப ணிந்தெதிர் கூற

-- அடியனேன் செய்ததப சாரமே.

கர்த்தர் சித்தத் தில்வ ளர்ந்திடு
வெப்பொ ழித்துப் பின்ன யன்சொன
தப்பு ரைக்குப் பின்ப ணிந்தெதிர்
நிற்ப வர்க்குச் சொன்மொ ழிந்தனர்

கங்கு லும்பக லுந்த வந்தொழும்
பங்க யன்கொடி யெங்கு மங்கிட

கழறி யடவிள ரருண கிரியினர்
கருது மடியவர் துயர்க ளடுபவர்

கார ணங்கண னாதர் ஆரணன் தொழு நீதர்
ஏறு கந்தவி லாசர் நீற ணிந்திடு மீசர்

பத்தி முத்திக் கொண்டு ணர்ந்திட
அப்ப ருக்குத் தன்னுழைந்தெழு
குத்த லுத்துக் கொண் டுளைந்திட
யுத்தி கற்பித் துங்க ளம்பெறு

வந்த முந்திட நொந்த வெம்பணி
சிந்தி முந்தின ரந்த முந்தனில்

அரிய தமிழ்ருசி பெருக மொழிகுவர்
சலதி சிலையர சிலையை நிகரவே

தாமெ முந்தருள் வாரும் ஞான சிந்தையி னாரே
யானை வந்தெதிர் பாய வேயெ முந்தது வோடி.

கக்கி ஷத்தில் தன்ஐ னங்களை
மொத்தி யெத்திப் பின்பி ளந்தெறிந்
துக்கி மக்கிச் சென்ற முந்திட
வெட்கி முக்கிக் கொண்டா ருங்கினர்

சிந்தை நொந்துத ளர்ந்து வந்திடு
தந்தி கள்(யின்)மெ(வெ) ருண்டு வண்டர்கள்

தறுக ணமணர்கள் பறியர் புலையர்கள்
பதறி மனமது சிதறி வெருவினர்

வேத மன்றிசை வாச லேதி றந்திட வாயி
லோது செந்தமி ழாசை யாலு கந்தஸர் வேசர்

— அசலமேல் லிங்கவடி வாகினோர்.

அற்பு தத்திற் செங்க ரும்பெனும்
 விற்பி டித்துக் கைய ரும்பிய
 உற்ப லத்தைக் கொண்டெ முந்தென
 பொற்ப முக்கு மென்ற றிந்திலன்

வெம்பி வம்பினி டும்ப ழிந்திட
 முன்பு வந்திவ ரம்பு சிந்தவே

சனகர் முதலினர் பரவ வடதரு
 நீழலி னுறைபவர் நுதலில் விழுமழ

லாலெ ரிந்தனன் மாரன் மாத முங்கிய போது
 யீட ழிந்தவன் மீள வேயி ரங்கிய நாதர்

முப்பு ரத்தைக் கண்டி ருந்தவ
 ரட்ட திக்குக் கும்மி ருந்தவர்
 சித்த மெத்தப் பின்க லங்கியே
 கத்தல் முத்தத் திற்ப தந்தனை

வந்து கந்தனை கொண்டு நின்றவர்
 நொந்தெ முந்துமொ ழிந்து நின்றிட

பருதி மதியிரு சகடு கடவிய
 சுருதி பரியுயர் சிகர பிரணவ

மாயெ முந்திடு தேரி லேயெ முந்தருள் வார்கை
 மேரு வின்சிலை நாணி யூரு கின்றவன் சேட...ன்

அச்சு தத்தத் தன்ச ரந்தெரி
 வெற்றி பத்தித் தன்ன கண்டெழும்
 மந்தி ரத்தைக் கொண்டெ மும்பவே
 சித்த முற்றுத் தன்ன கந்தையால்

எந்த சிந்தையி றிந்தி டாமலே
 உந்தி மாயனும் வந்த தேவரும்

பதறி வெருவிட லழலின் நகைபுரி
 முதல்வர் திரிபுர மெரியு வடிவினர்

வான விந்திர தேவர் மோன சிந்தையர் கோடி
சேனை யும்பல ராதி தான்பணிந்திட வீறு

— விடையின்மேல் வந்தவி னோதனர் .

அத்தி முத்துக் கும்வ ளர்ந்தவோய்
துத்த முத்துக் கும்வு டும்பகன்
பெத்த முத்துக் குஞ்ச லஞ்சல
நத்து முத்துக் கும்அ ரம்பையர்

வந்து சுந்துயர் கந்து கம்பயில்
விந்தை கண்டும சிழ்ந்து மந்திகள்

கரண மொடுபல கணிக னுதிர் தர
ரமர ரரிவையர் சமர்கள் புரியவே

பூக செண்பக நாகம் வாழை யிஞ்சி யனேகம்
பூவி ருந்திடு தேறல் ஆறெ னும்படி யோட.

மிக்க வெற்புக் குண்த டஞ்சனை
கொக்கு முக்கிக் கொண்டெ முங்கயல்
விக்கி யெக்கிக் கொண்ட ணைந்திட
பக்க முற்றுப் பண்ப யின்றிடும்

வண்டி னங்கள்மெ ருண்டி ரைந்துப
ரந்து வந்துபு குந்த விந்தைகள்

அரிவை கருவிழி புருட ருடலது
உருக பகழினேர் மதன சரமென

ஓங்கு சுந்தர மேடை பாய்கொ டுங்கொடி யாட
ஏங்கி நின்றன பாணு வாங்கி யங்கெதி ரோட.

அட்ட திக்குக் கும்வி ளங்கவே
வட்ட மிட்டுக் கொண்டெ மும்பிவிண்
முட்டி யெட்டிக் கொண்டு யர்ந்தவர்
சிட்ட ருக்குத் தன்ப தங்களை

வந்து தந்தும் கிழ்ந்தி டும்பர
நந்தி வண்ணர்சு சந்த மேனியர்

.....
.....
.....

சோதி யம்பிகை நேசர் சோணை யங்கிரி வாசர்

— விசையமே கொண்டவரை மேவுமான்

உற்ப லத்தைக் கண்சி யங்கொளு
மற்பு தத்திற் பொன்னி ளங்கொடி.

உத்தி தத்திற் பங்க யந்தனை
னத்தி யுத்திக் கொண்டி ருந்திடும்

நங்கை யென்றெவ ரும்பு கழ்ந்திட
பெண்கள் வந்துப ணிந்து நின்றிட

சொருகு குழல்மிசை மலரின் சிறுமிகள்
யிசைகள் பயில்தர ரசனை யொழுகிட

ஏம சுந்தர மேரு வாமெ னும்படி சீறி
யேயெ முந்தவி சால மான கொங்கைகள் மீற

சித்தி ரத்துக் கும்வ ளம்பெறு
விக்ர கத்துக் கும்மி சைந்திட
ஒப்ப மிட்டுப் பங்க யன்கயன்
மெத்த வொத்துப் பண்பி ழந்ததொர்

இந்தி ரன்பதி யந்த ணன்பதி
சந்தி ழைந்தவை குந்த மங்கையர்

இரதி சசியுர குலகி ல்ரிவையர்
எவளு மிவளுட வடிவு தெரிதர

யீட ழிந்தனர் வாடி நாடி நின்றனர் கோடி
பானு வீன்குல மோவெண் னுசை கொண்டயர்
வார்கள்.

உத்தி ரத்துக் கும்ந டந்தவி
 சித்தி ரத்துக் கும்அ னங்கினி
 மெத்த னத்திக் கொண்டெ னச்சில
 நத்தி நத்திக் கொண்ட ரங்குல

குங்கு மங்கள பங்கள் சந்தண
 மிங்கி தம்பெறு கொங்கை தங்கிட

குலவு வெளிதனி லுலவு நடைபயி
 லரிவை துரைமகள் சுரத மயிலவள்

சோலை வந்தெதிர் காண நாணி நின்றவு லாச
 வேளை கண்டடி யேனும் தாள்பணிந் தெதிர் கூற

— வடிவேலர் கண்டுபயிலேறுமே.

எட்டி யெட்டிக் கொண்டி தஞ்சொல
 எட்டிப் யெட்டிப் பின்ந டந்தனள்
 கிட்டி கிட்டிக் கொண்டி தம்பெற
 சட்ட மிட்டுப் பின்ந டந்தனள்

வந்த னங்கென வந்த சுந்தரி
 விந்தை விந்தைவ ளர்ந்த சிந்துகள்

சரச வயிரவி சொகுச வளரவே
 யுரைசெய் துளமதி லழகு மணவறை

வீடு சென்றவி லாஸ மாயி ருந்தனை மீதி
 லேயி ருந்துகு லாவி யோ து மின்சொல்வினோத

சக்க ரைக்கொக் கும்வ ளம்பெரு
 கக்க னிக்கொக் கும்யி ணங்கிலன்
 வெக்க முற்றுக் கொண்டொ டுங்கினள்
 பக்க முற்றுக் கொண்டி தஞ்சொலி

வங்க ணங்கொள யிங்கி தம்பல
 வங்கி ருந்துமொ ழிந்த னஞ்செல

எனது மனதினில் வளரு நிணர்முழு (நினைவுகள்)
முழுது மளவிடை தெரிவள் சருவுவள்

மேல்வி முந்துற வாடி மோக மிஞ்சுவள் பேசி
ஆக முங்குழை வாக சோக மிஞ்சிய வேளை

உச்சி தத்திற் பண்ப யின்றனள்
மெச்சி மெச்சிக் கொண்டி தம்பெற
முத்த மிட்டுப் பின்ந கம்பட
நித்தி லத்தில் பண்ண முந்திட

நெஞ்சு கத்திற் முண்டு கண்டுடன்
இன்று சென்றது வண்ட முந்திட

விரைகொள் பரிமள சுருள்கள் பகருவ
ளொருகை யொருகை பெருகை தழுவுவள்

ஓசை கண்டுகு லாவி பாத தண்டைக ளாட
தான ணிந்திடு சேலே யேநெ கிழந்தயல் வீழ

— மதனவேள் சண்டைமிக வாகவே.

சர்ப்ப மொத்துத் தன்னி தம்பமென்
பொற்ப தற்குக் கண்தொ டர்ந்திட
வெட்க முற்றுத் தன்க முங்களை
வைத்தொ ளித்துக் கொண்டு ணங் கிளள்.

அங்கெ முந்துப தங்கள் ரெண்டினு
மென்கு றங்குநெ ருங்க ரெண்டுகை

முலையின் முகமது நெருட வுடலது
யுரக வயிர்மயிர் விசிறு சிவடுரு

வேடு கந்திடு தேரை தானு கந்துக டாவ
நேசம் வந்துச லாப தான னம்பல போட

உச்சி பற்றிக் கைந கந்தனை
வச்ச முத்திக் கொம்பெ முந்திட

நச்ச யித்துக் கொண்டு ளந்தனில்
வெஞ்ச னப்ப க்ஷம்வ ளந்திட

கொஞ்சி யஞ்சுக ரஞ்சு கம்மொழி
கொஞ்சி நெஞ்சுக றைந்து மிஞ்சுவள்

குலவு கடிதட மதனி லிருவிரல்
முடுகு கரிகர நிலைமை சுழல்விட.

மோக மிஞ்சுத டாகை வேக மென்சொல
டாயென்
சாமி தஞ்சம டாவுன் த்ராணி கண்டன
டாமுன்

சத்ர மொத்துக் கொண்டெ மும்புவள்
வெட்க மிட்டுப் பின்ன லங்க்ருத
சப்ர மொத்துக் கொண்டி ருந்தனள்
சக்க னிக்கொக் கும்ந டஞ்செயில்

தங்க ணங்கண தொந்தி மிந்திமி
கெங்க ணங்கண திங்கு தோமென

திரளி னும்பமே மலர்கள் சிதறிட
வகைகள் கவரிட. பனிகள் விலகிட

நூலி னுஞ்சிறி தாக வேது வண்டிடை யாட
மேரு வின்தன் மான பாத தண்டைகள் கூர

— இடையிலே வந்ததிரி பானதே.

சத்தெ முப்பிக் கொண்ட னங்குயில்
தத்தை குக்கில் வண்ட னம்புரு
குக்கு டத்துக் கும்மொ டர்ந்தம
யில்கு லத்துக் கும்பொ ருங்குல

தொண்டை நின்றெழு சங்கெ னும்படி
மண்டு மென்குரல் கொண்டெ ழுந்தது

குமுத யிருவிழி சுழல முலைமுக
டசைய வரிவளை சிதற மொழி (பல)

வேறு கண்டது வேர்வை யூறு கின்றது போக
மாறு கண்டதன் னேரம் தேறு கண்டடை

யோகம்

முத்தி றத்துக் கண்சி வந்திட
வக்த்தி ரத்தி ரள்ந னேந்திட
மெத்த தத்திக் கொண்டெ முந்தவி
சித்தி ரத்தைக் கண்ட லங்க்ருத

மந்த ரங்கம் விளைந்த சொந்தமும்
விந்தை விந்தை நடந்த போகமும்

அலரும லறியளி யெனவு மிருவர்கள்
ஒருமை வளரவே ரதியு மதனென

ஓசை கொண்டவு லாஸ மாயி ருந்தலை

யோகம்

மேத வஞ்செய்த யோக மேவி னேந்ததின்

னேரம்

ஸஜ்ஜ நர்க்குற் றேவி னேந்துக
கித்த சித்ரத் தைநி னேந்தும
கிழ்ச்சி பெற்ற தைஜ கந்தனில்
மெத்த மெச்சிக் கொண்டு கந்தனர்

யிந்த நங்கை புரிந்தி டுந்தவ

மெந்த மங்கையர் கொண்டு கந்தனர்

யிருவர் சுரதமு மமரர் கருதினர்
எவர்கள் பெறுவர்க ளதில் அரிதென

கேர ளிந்திடு னாரும் ளீதை செந்திரு மாலும்
வான சந்திர னாரும் மேபு கழ்ந்தலை யோகம்

இதுவலோ யின்பரஸ யோகமே.

தொங்கற்ருழிசை

அடியனேன் செய்ததப சாரமே
 அசலமேல் லிங்கவடி வாகினோர்
 விடையின்மேல் வந்தவி னோதனர்
 விசையவே கொண்டவரை மேவுமான்
 வடிவுவேலர் கண்டுமயி லேறுமே
 மதனவேள் சண்டைமிக வாகவே
 இடையிலே வந்ததிரி பானதே
 இதுவலோ யின்பரஸ போகமே

அருணாசலேசர் வண்ணம் முற்றும்.

மலை மருந்தன் என்னும் பர்வத சஞ்ஜீவி

இயற்றிய

தாது வருடத்துக் கரிப்புக்கும்மி

- கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி
கொங்கை குலுங்கவே கும்மியடி
நம்மிடக் காஞ்சி தேசத்தில் கரிப்பு
நாடிய தைச்சொல்லி கும்மியடி 1
- சீருள்ள தாது வருஷத்தினில்
சேர்ந்த கரிப்பைநான் பாடுதற்குப்
பாரில் புகழுஞ் செல்வெலி நாயகன்
பாத பங்கயங் காப்பாமே. 2
- அழிவில் சாலி வாகன வருஷம்
ஆயிரத் தேழு நூறோடு
இழிவில் லாத தொண்ணூற் றெட்டா
மின்பமா மிதைக் கேளுங்கடி 3
- கலியு காப் தம்நாலா யிரத்து
கந்த தொளா யிரத்தோடு
குலவு மெழுபத் தெழுமேலே
கூடுந் தாது வருஷமாம் 4
- தாது வருஷ மதனிலே
தங்கும் புரட்டாசி மாதமுதல்
தீதுசெய்யு மிந்தக் கரிப்பு
திடமாய் வந்ததைக் கேளுங்கடி 5

தரித்திரர்கள் செய்கை

தாது வருஷத்தில் பூமியில் மழைகள்
தாரா ளமாகப்பெய் யாத்தினால்
ஏது விதத்தால் பிழைப்போமென்று
யாவருஞ் சொல்கிறார் கேளுங்கடி 6

கஞ்சித்தண் ணீருக்கும் சாதத்தண் ணீருக்கும்
கலக்கமாயொருத்தர் வீட்டில்போய்
கெஞ்சிகெஞ்சி கேட்டுக் குடித்து
கிலிய டைகிறார் பாருங்கடி 7

நித்திய மொருவேளை யொரு வீட்டிற்போய்
நீசத்தண் ணீர்வாங்கிக் குடித்து விட்டு
கர்த்தனே யிப்படி வைத்தியா வென்று
கலங்கு றார்சிலர் கேளுங்கடி 8

வீட்டினில் தான்யமு மில்லாமல் ஒன்றை
விற்கவுங் கையினி வில்லாமல்-கடன்
கேட்ட விடத்தில் புறக்கா மல்சிலர்
கெஞ்சி இறக்கிறார் பாருங்கடி 9

கொட்டிக் கிழங்கை வெட்டிச் சிலபேர்
கொண்டுபோய் நன்றாக வேகவைத்து
இட்டம தாகவே தின்று பொழுதை
இவ்விதம் போக்குறார் பாருங்கடி 10

எறும்பு வளைகளை வெட்டி யதனில்
இருக்குந் தானியந் தானெடுத்து
முறத்தால் கொழித்துக் குத்திச் சமைத்து
உண்ணுகிறார் சிலர் பாருங்கடி 11

குடிக்கத் தண்ணீரு மில்லாமல் பணங்
கொண்டு திரிந்தாலுங் கிட்டாமல்
இடிக்குப் பயந்த பாம்புகள் போலே
ஏங்கு றார்சிலர் கேளுங்கடி 12

- அஞ்சநா ளாறுநாள் பட்டினி யாக
 அடங்கி யிருந்து வெகுஜனம்
 கஞ்சித் தண்ணீருக்கு வழியில் லாமல்
 கலங்கிச் சாகிறார் பாருங்கடி 13
- வாந்தி பேதியி னாலே வெகுஜனம்
 வகைவ கையாகச் சாகிறதும்
 காந்தல்குழுக்கும் வழியில் லாமல்
 காது மூடிச் சாகிறதும் 14
- பட்டினி யிருந்து சாப்பிட்ட வர்க்கு
 பருத்த மேல்மூச் சுண்டாகி
 அட்டியில் லாமல் களையை யடைந்து
 அப்போதே சாகிறார் பாருங்கடி 15
- மழைபேயு மென்று சில ஜனங்கள்
 மகிழ்ச்சி யாகவே வைத்திருந்த
 பழைய நகைக ளெல்லாம் விற்று
 வாங்கி யுண்கிறார் பாருங்கடி 16
- சட்டிச்சொம்பு கொண்டு துணியால் மறைத்து
 சஞ்சலத் தோடொருவர் வீட்டிற்போய்
 பட்டினி தீரகஞ்சி வார்த்தென்னை
 பாதுகாக்க வேணு மென்பாராம் 17
- மாதம் லங்கண மிருந்தவர் போல
 மனிதர் களெல்லாம் வேற்றுருவாய்
 ஏதிர்த கரிப்பு தனக்குத் தப்பிநா
 மிருப்ப தில்லை யென்பாராம் 18
- கஞ்சியோ தண்ணீரோ வென்பாரும்-பசி
 காது மூடுது என்பாரும்
 நெஞ்சு வருது பச்சைத்தண்ணீர் கொஞ்சம்
 நீவா ரம்மா வென்பாரும் 19
- கண்ணை யிருட்டுது காது மூடுது
 கைக்கூழைவா ரென்பாரும்

- இன்ன மெத்தனை நாளுக்கு இப்படி
இருக்க வேணுமோ என்பாரும் 20
- பகலில் பட்டினி யாயிருந்து பாதி
இராத்தி ரியினில் கூழிரந்து
மிகவே கரைத்து குடித்து வயிரை
மெய்யாய் வளர்க்குரூர் பாருங்கடி 21
- குழந்தைக்கு வைக்கின்ற கூழு கொடுவென்று
கூறியே யந்தந்த வீடுகளில்
அளித்த கூழை யவர்க்குத் தெரியாமல்
அங்கங்கே தின்னூரூர் பாருங்கடி 22
- சாப்பிடும் வீட்டினில் தங்களுக் கென்றும்
சாப்பிடாத வீட்டில் குழந்தைக்கென்றும்
கேட்டு யிவ்விதங் கூழிரந்து தின்று
கிலிய டைகிரூர் பாருங்கடி 23
- எங்கள் பெரியோர் நாள் முதலா
இப்படி வந்த கரிப்பறியோம்
எங்களின் நூறு வயசு வரையென்று
ஏங்கிச் சொல்கிரூர் கேளுங்கடி 24
- கூழைப் பார்த்து வாய்கொமட் டிறவர்
கொஞ்ச மாகிலு மிந்தவேளை
கூழை யகப்பட் டாலும் போறுமென்று
குடிக்கு ரூர்கள் கேளுங்கடி 25
- கூழைப் பார்த்தால் வாந்தி யெடுப்போர்
குடங்கூழ் குடித்தும் பத்தாமல்
கீழே தெறித்த கூழெல்லாம் வழித்து
கெட்டியாய் நக்குரூர் பாருங்கடி 26
- கூழுக் கும்வழி யில்லையே வேலை
கூப்பிட் டிடுவாரு மில்லையே
பாழுந் தெய்வமே யிப்படி வைத்தென்னைப்
பார்கி ரூயாநீ வென்பாரும் 27

- கஷ்டங்கள் பட்டுத் திரிந்துந் தான்யம்
கையினில் கிட்டாமல் பட்டினியாய்
க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண வென்று
கேவ விடுகிறார் சில ஜனம் 28
- ஆரைக் கட்டு மகப்ப டாமல்
அவஸ்தைப் பட்டு சிலஜனம்
நாரா யணநா ராயண வென்று
விதந்து சொல்கிறார் பாருங்கடி 29
- அவமாய் பட்டினி யாயி ருந்து
அதிகப் பசியி னுலலைந்து
சிவசி வாவென்று வெகுஜ னங்கள்
சிந்தை கலங்குகிறார் பாருங்கடி 30
- எவரைக் கேட்கிலும் யெள்ளளவு தான்ய
மில்லை யென்றாரே யென்னசெய்வேன்
சிவனே சிவனே சிவனே யென்று
தீரம் விடுகிறார் பாருங்கடி 31
- குறிஞ்சாக் கீரை முஷ்டை கீரை
கொஞ்சமுங் கூட யில்லையே
இரக்கப் போனாலும் போடு கிறவ
ரில்லை யென்கிறார் கேளுங்கடி 32
- காலைக் கருக்கலும் அந்திசெம் மானமுங்
காட்டு குறதா லெவ்வுயிரும்
மேலைக் கிருப்பது யெள்ளள வாகிலும்
மெய்யில்லை யென்குறார் பாருங்கடி 33
- காட்டில் கீரையு மில்லையே
கடன் கொடுப்பாரு மில்லையே
வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டேநாம்
வெளியில் போவோ மென்கிறார் 34
- உண்ணுங் கலங்களை விற்பாரும்
உடமை களையெல்லாம் விற்பாரும்

- பெண்ணு பிள்ளைகளை விற்பாரும் வீட்டைப்
பிரித்து வைக்கலை விற்பாரும் 35
- கலப்பை களைக்கொண்டு விற்பவரும்
காரை யெடுத்துப் போய் விற்பவரும்
உலக்கை யுரலை விற்பவருங் கையி
லொன்று மில்லாமல் நிற்பவரும் 36
- வெள்ளிப் பொன்னுகளைப் பாதி விலைக்கே
வேண்டி வேண்டி விற்கிறார்கள்-தான்
இருக்கும் வீட்டைப் பிரித்துத் தலைமே
லெடுத்துத் தெருவினில் விற்கிறார் 37
- தாலியை யுறுவி விற்பவரும்
தவிட்டைத் தெள்ளி விற்பவரும்
காலி விட்ட வருட்டு முதலாய்
கழட்டிக் கடையில் விற்பவரும் 38
- கடலை பட்டாணி வெத்திலை யுப்புகள்
கையினிற் கொண்டு தெருத்தெருவாய்
எடுத்துத் திரிந்து கேழ்வர குக்காக
இன்பமாய் மாற்றாரார் பாருங்கடி 39
- உயிர்போ னாலும் நல்லதென் பார்சிலர்
ஊரைவிட் டோடவும் யெண்ணு வார்சிலர்
பயிரை யிடவே எண்ணு வார்சிலர்
பண்பா யித்தைப் பாருங்கடி 40
- அரிசியுங் கேழ்வரகு மொருவிலை
யாகவே விற்கிற தாகையினால்
அரிசியைத் தானே வாங்க வேணுமென்று
அன்பாய்ப் போகுரார் பாருங்கடி 41

உலக சங்கடம்

- பகலிலே பிச்சைக் கார ராலும்
பண்புள்ள ராதிரியிற் றிருட ராலும்
மிகுந்த பயங்க ளிவ்வித மாக
மேவி யிருக்குது பாருங்கடி 42

- மலைகளை யொத்த வண்டிகளும் பொதி
மாட்டுக் காருந் தோள் பைகாரும்
அலைந்து தானியம் அணுவுக் காகிலும்
அகப்படுமோ வென்றார் கேளுங்கடி 43
- ஒருவன் கட்டிய குதிரை தன்னுதென்று
ஒப்பும் படிக்கே கையால் காட்டி
அருத்தா நியங்கள் பிடிக்கும் பணத்தை
அபக ரிக்கிரூர் பாருங்கடி 44
- கூழு பாணைக ளெல்லா மிரத்திரியில்
கொள்ளை யாகவே போகுறது
கூழக் கும்வழி யில்லா மற்சிலர்
குந்திக்கொண் டழுக்கிரூர் பாருங்கடி 45
- தான்யங் குடுக்காத வீடு களிலே
தங்கிய வன்று ருத்திரியில்
மான மில்லாமல் நெருப்பை வைத்து
மகிழ்ந்து பார்க்கிரூர் பாருங்கடி 46
- பட்டணத் தரிசி திண்டி வனம் வந்து
பட்டணம் போய் சேர்ந்த தால்—அரை
துட்டுக்குக் கூட அரிசியில்லை யென்று
சொல்லுகு ரூர்கள் வந்தக்காள் 47
- மனைதனி லுள்ள மாடுக ளுக்கு
வைக்க வில்லாமல் மனிதர்கள்
பனையோ லையுந் தழைகளும் வெட்டிப்
பண்பாய் போடு(கி)ரூர் பாருங்கடி 48
- காடுகளில் பச்சைத் தழையில் லாமல்
கருகி யுலர்ந்து போகிறது
வீடுக ளெல்லாம் பிரித்து மாட்டுக்கு
விளங்கக் கொஞ்சமாய் போடுகிரூர் 49
- கட்டி யிருக்கின்ற மாடுகள் முதலாய்
காணாமற் கொண்டுபோய் சக்கிலிகள்

இட்டமாய்க் கட்டித் தோலை யுரித்து
எடுத்து விற்குறார் பாருங்கடி 50

இன்னஞ் சிலபேர் மாடு குதிரைக-
ளெல்லா வற்றையுந் திருடிப்போய்
அன்னிய லூரில் விற்றுவிட் டேயவர்
அரிசி வாங்குறார் பாருங்கடி 51

ஏரி குளங்களில் தண்ணீரில் லாமல்
இறைத்துக் கிணற்றில் மாடுகளைச்
சேர வோட்டி தண்ணீர் காட்டும்
சிறுமையை நீங்கள் பாருங்கடி 52

எட்டு கெஜ ஆழமுள்ள கிணற்றினில்
எள்ளள வாகிலுந் தண்ணியில் லாமல்
வெட்டிச் சுரக்குந் தண்ணீரை யாவரும்
விரும்பிக் குடிப்பதைப் பாருங்கடி 53

பத்து கெஜ ஆழமுள்ள கிணறில்
பஞ்சில் துவட்டவும் தண்ணீரில் லாமல்
கொத்திச் சுரக்கும் ஜலத்தை யாவரும்
குடிக்கு றார்கள் பாருங்கடி 54

கிணத்தை நம்பி யிட்டபயி ரெல்லாங்
கிணற்றிலுந் தண்ணீ ரில்லாத்தினால்
வணங்கி விழுந்து சாவி யானதை
வகையாய் நீங்கள் பாருங்கடி 55

சிலவூர் களிலே பேயுறதும்
சிலவூர் களிலே காயுறதும்
உலக மெங்கு மிவ்வித மாக
வுண்டா யிருக்குது பாருங்கடி 56

அந்தந்த ஊரில் கொள்ளைகள்
ஆகிற தும்ஊர் வேகுறதும்
இந்த விதமாக பூமி யெங்கும்
யிருப்பதை நீங்கள் பாருங்கடி 57

- வாந்தியும் பேதியும் திருடரும்
வயிற்றுக் கில்லாத வ்யசனமும்
காய்ந்த நெருப்பு பயங்க ளிதனால்
கலங்கு றூர்மனங் கேளுங்கடி 58
- குடுகுடுப் பைக்காரர் கூட்டங் கூட்டமாய்
கும்ப லாகவே கூடிக் கொண்டு
திடமுள கஞ்சித் தொட்டியைக் குறித்து
சென்னைப் பட்டணமே போகுறாராம் 59
- வடக்கு தேசத்து மனிதர்கள்
வண்டிகளைக் கொண்டு தெற்கேபோய்
தடங்க வில்லாமல் தானியம் பிடித்து
தங்களிடம் போரூர் பாருங்கடி 60
- வடக்கு தேசத்து வண்டிகளால் தெற்கில்
வந்திருங் கரிப்பு என்று சொல்லி
திடத்த போலீசு காரர் வண்டிகளைத்
திருப்பி விட்டார் கேளுங்கடி 61
- வடக்கு ஜனங்கள் தெற்கே போய்
வருந்தி யிரந்துங் கிட்டாமல்
திடத்த சென்னை புரியை நோக்கி
செல்லு கிறார்கள் பாருங்கடி 62
- சோபன மான ஆணும் பெண்ணும்
துன்ப மடைந்து பசியினால்
தாப மடைந்து போக மொழித்து
தயங்கிச் செல்வதைக் கேளுங்கடி 63
- ஒத்துப் பகுத்து நாயி ருவரும்
உசந்து மேலைக் கிருப்பது
பத்து பங்கு இல்லை யென்று
பரிந்து சொல்கிறார் கேளுங்கடி 64
- இவ்வகை யாக ஜனங்க ளெல்லாம்
எண்ணி முடியாத அவஸ்தைப்பட்டு

எவ்வகை யாலே பிழைப்போ மென்று
யெண்ணு கிரூர்கள் பாருங்கடி 65

வடக்கு தேசத்து மாடுகளை யிங்கே
வகையாய் தெருவி லோட்டிவந்து
அடக்க மில்லாம லொருரு பாயிக்கொன்
றாகவே விற்கிரூர் பாருங்கடி 66

மாடு கண்ணு குதிரை யெல்லாம்
மனிதர் நரகலைத் தின்பதுவும்
ஆடு களெல்லாம் வயிற்றுக் கில்லாமல்
அலைவதும் நீங்கள் பாருங்கடி 67

திருடர்களின் செய்கை

வீட்டைக் கொளுத்தியே யவ்வி டத்தில்
வெகுஜ னங்களு மோடப் பார்த்து
கூட்டமா யவர்கள் வீட்டில் நுழைந்து
கொள்ளை யிடுகிரூர் பாருங்கடி 68

வழிப்ப யணங்கள் போவோரை
மடக்கித் தடியி னுலடித்து
கழுத்திற் கட்டிய தாலி முதலாய்
கையா லறுக்கிரூர் கேளுங்கடி 69

தானியந் தனங்கள் கொண்டு போவோரைக்
தடியா லடித்துக் கட்டிவிட்டு
மான மில்லாம லெடுத்துக் கொண்டு
மறைய வோடுரூர் பாருங்கடி 70

கழனி கொல்லைகள் காப்பவரை நன்றாய்
கட்டி யறுட்டி மேல் கல்லைவைத்து
அழிவில் லாமல் விளைந்த பயிரை
யறுத்துக் கொண் டோடுரூர் பாருங்கடி 71

சில பெண்களின் செய்கை

சின்னப் பிள்ளைகளை கிட்ட வழைத்து
 சில பெண்டுக ளின்றைய தினம்
 என்னுயிர்க்குக் கஞ்சிவார்த் தாலுனக்
 கெப்போதும் பெண்டா யிருப்போ
 மென்பார் 72

அண்ணன் தம்பியென்று கூப்பிடும் பேரை
 யண்டியே பெண்டுக ளிப்போது
 எண்ணியே கஞ்சி வார்த்தா லுனக்கே
 எப்போதும் பெண்டா யிருப்போ மென்பார்
 73

பெண்முகம் பாராத சில பிள்ளைகள்
 பெண்போகஞ் செய்து மகிழ்ந்தார்-சில
 பெண்கள் பதிவிரதா தர்மத்தையும் விட்டு
 ப்ராணன் காக்குறார் பாருங்கடி 74

இப்படி யாகவே முறைகள் தப்பி
 யீன மானங்களை யெல்லாம் விட்டு
 ஒப்பி மனங்கள் சிலபெண் டுகள்
 வுயிர்வ ளர்க்குறார் பாருங்கடி 75

தனவந்தர்கள் செய்கை

தனங்கள் தாந்யங்கள் வைத்திருப் பவர்கள்
 தங்கள் நடக்கையைச் சொல்லுகுறேன்
 மனத்தில் மற்றொரு யோசனையில்லாமல்
 மகிழ்ந்து நீங்கள் கேளுங்கடி 76

தானிய தனங்கள் வைத்திருப் போருக்குச்
 சற்றும் மனதில் திடமில்லாமல்
 மனத்தைப் பார்த்து கொஞ்சமாய் சாப்பிட்டு
 மனங்க லங்குறார் கேளுங்கடி 77

தானிய தனங்கள் வேணு மென்று
 தங்களைக் கேழ்க்க வருபவரை
 ஈன முள்ள பகையா ளியைப்போலே
 யெண்ணு கிரூர்கள் பாருங்கடி 78

குருணி யேயொரு ரூபா யாய்
 கொள்ளும் விலைக ளெப்போது
 வருமோ வென்று சீலமனி தர்கள்
 வழிபார்த் திருக்கிரூர் கேளுங்கடி 79

இந்த ஸமயத்தில் வீடு மாடு
 யிடும் உடமைகள் நிலங்களும்
 வந்து விட்டால் போறுமென்று சிலர்
 வாங்க யெண்ணுகிரூர் கேளுங்கடி 80

இரவு காலத்தில் யாராவது வந்து
 யெடுத்துக் கொண்டு போவாரென்று
 பரவுந் தூக்கத்தை விட்டுக் காவலாகப்
 பார்த்தி ருக்குரூர் பாருங்கடி 81

எதிரே யொருவர் வந்தாக்கால்
 இரக்கி முகத்தைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு
 எதிரே வந்ததை யறியார் போல்
 யிருக்கி ரூர்கள் கேளுங்கடி 82

வடதேசத்து மக்களின் செய்கை

வடக்கு தேசத்து வடுகாண்டிகள்
 வகையாய் தம்பூ றெடுத்துக் கொண்டு
 அடக்க மாகவே வீடு வீடுகளில்
 ஐய்ய மெடுக்கிரூர் பாருங்கடி 83

வடக்கு தேசத்தி லுள்ளவ ரிங்கே
 வந்து பயிரிடும் வேலைக்கு
 தடங்க லில்லாம லிருக்கிரே மென்று
 தளர்ந்து சொல்கிரூர் கேளுங்கடி 84

- உத்தர தேசத்துச் சிலபெண் டுகள்
 ஓடிவந் திவ்விடம் வேலைசெய்ய
 வைத்துக் கொண்டு கஞ்சிவாருமென்று
 வந்தனம் செய்கிறார் பாருங்கடி 85
- வடக்கி லுள்ள தாழ்ந்த சாதிகள்
 வகையுடன் கையில் சட்டிகளை
 எடுத்து ரூராய் போய் கூழை யிரந்து
 குடிக்கு றூர்கள் பாருங்கடி 86
- ஆடுமாடு பிள்ளைபெண் டாட்டி களுடன்
 அடுக்கடுக் காகக் கூட்டமதாய்
 கூட்டிக்கொண்டு தெற்கு தேசத்தை நோக்கிக்
 *கோவென்று போகுறார் பாருங்கடி 87
- வாணியம்பாடி திருப்பத்தூர் சேலம்
 மற்றுமாமூர் குழியம் முதல்
 வேணலூரி லுள்ள ஆட்டக்கார ரெல்லாம்
 மேவி வந்ததைக் கேளுங்கடி 88
- பல்லா சட்டி முறந்து டப்பம்
 பைகள் சொம்பு கலசங்களும்
 எல்லாம் பெரிய கூடையில் வைத்து
 எடுத்தும் வாரார் பாருங்கடி 89
- இடுப்பில் பிள்ளையுந் தலைமேல் மூட்டையும்
 எடுத்துக் கொண்டு வெகுஜனம்
 அடுக்கடுக் காகக் கூட்டங் கூட்டமாய்
 அன்புடன் வாரார் பாருங்கடி 90
- தாள மொருநாள் மத்தள மொருநாள்
 தம்பூ ரெருநா ளிவ்விதமாய்
 நாளுக்கு ஒவ்வொன் றுகக்கொண்டு பிச்சை
 நன்றாக எடுக்குறார் பாருங்கடி 91

கடைசி நாளில் வேஷம் போட்டு
கையினில் மத்தள தாளங் கொண்டு
திடமில் லாமல் வீடு வீடாய்
சீராய் ஆடுறார் பாருங்கடி 92

அப்புறம் நாளி லதிலொருவன்
அன்பாய் மற்றொரு வேஷம்போட்டு
அப்பனே நேற்று வந்தவாள் நாங்கள்
அல்லவென் றுடுறார் பாருங்கடி 93

அரசர்களின் செய்கை

தானி யங்களைத் திருடின வர்க்குத்
தண்டனை கண்டனை யில்லையென்று
மானமுள்ள துரை மார்க ளுத்தரவு
மகிழ்ந்து செய்குறார் பாருங்கடி 94

துக்குடி தோறுங் கஞ்சிதொட்டி வைத்து
துரைமா ரெதிரே நின்றுகொண்டு
முக்கிய மாகக் கஞ்சியை வார்ப்பதை
வுண்மையாய் நீங்கள் பாருங்கடி 95

பாரில் பயிரிடுஞ் ஜனங்கள் வந்து
பகஷமா யெங்களைக் கேட்டுக் கொண்டால்
வாரகம் ஸாரகம் கொடுக்கு றேமென்று
வகையாய்ச் சொல்லுறார் கேளுங்கடி 96

மழைக்குறி பார்த்தல்

ஏந்திர சத்தத்தைக் கேட்டுச் சிலபேர்
எங்கேயோ மேகம் குமுறுதென்பார்
*ஏந்த லோடதி வேகத்தில் மா(வா)னத்தை
எழுந்து பார்ப்பார் பாருங்கடி 97

கொடியக் கால்முலை மின்னினால்
 குற்ற மில்லாமல் நானைய
 விடிய காலத்துக் குள்ளா கமழை
 மெய்யாய் பேயு மென்பாரும் 98

மின்ன லுண்டா வென்று பார்ப்பவரும்
 மேகமுண் டாவென்று பார்ப்பவரும்
 இன்னவித மாக ஜனங்க ளெல்லா
 மிருக்கும் விதத்தைப் பாருங்கடி 99

எறும்புகள் முட்டை யெடுத்துக் கொண்டு
 யேறுதா வென்று பார்ப்பவரும்
 பெருத்த தேரைகள் கூப்பிடு தாவென்று
 பிரிய மாகப் பார்ப்பவரும் 100

சில்லி வண்டுகள் கூவு தாவென்று
 சென்று சென்று பார்ப்பவரும்
 நல்ல குன்று வாடைக் காற்று
 நன்றாய் வருகுதா வென்பவரும் 101

நல்ல வாடைக் காற்று நமக்கு
 நன்றாய் வருதா வென்பவரும்
 நெல்லுக் கோட்டையைக் கட்டி மறுநாள்
 நேச மாகப் பார்ப்பவரும் 102

மாசிகள் தெற்கே போகுதா வென்று
 மானத்தை நிமிர்ந்து பார்ப்பவரும்
 ஏசில் லாத மூன்றும் பிறையை
 யெழுந்து போயி பார்ப்பவரும் 103

பஞ்சாங் கங்க னைப்பார்ப் பவரும்
 பரிவே ஷங்களைப் பார்ப்பவரும்
 நன்னிப் பொழுது காட்டுங் குறிப்பை
 நன்றா யெழுந்து பார்ப்பவரும் 104

கற்க டகச்சந்திர யோகமுங்
 காணுங் குருசந்திர யோகமுங்

- மிக்க க்ரக மாலிகா யோகமுமிது
மேவும் நாளைப் பார்ப்பவரும் 105
- கோவிலில் கௌளி(சொல்) கேட்பவரும்
கூறும் வாய்ச்சொலை கேட்பவரும்
ஆவ லினாலே சாஸ்திரிகளை
அண்டி மழைக்குறி கேட்பவரும் 106
- சந்தணக் குறடு நூற்றெட்டு லக்கத்தை
தாங்கள் தாங்களே பார்ப்பவரும்
விந்தை விந்தையாய் சக்கி ரங்களை
வெகுசாய்ப் போட்டுப் பார்ப்பவரும் 107
- கருதும் நல்ல புருணங் களிலே
கயிறு சாற்றிப் பார்ப்பவரும்
சிறியவ ரிடமிரு விரலைக் காட்டிச்
சீராய் தொடச்சொல்லிப் பார்ப்பவரும் 108
- இன்ன விதமாக மனித ரெல்லாம்
எண்ணி முடியாத சாத்ரங்களை
உன்னியே யவர்க ளொரு மனசாய்
உகந்து பார்க்குரார் கேளுங்கடி 109

தூனிய விலை

- ஒரு ரூபாய்க் கேஷுகள்
ஒன்றேகால் மரக்கால் விற்குரர்கள்
ஒரு ரூபாய்க்கு பதக்கு நெல்லை
உண்மையாய் விற்குரர் பாருங்கடி 110
- மிளகும் மிளகாயு மொருவி லையாய்
மேவி விற்குற தாகையினால்
மிளகைத் தானே வாங்க வேணுமென்று
மெய்யாய்ப் போகுரார் பாருங்கடி 111
- மற்று முள்ள தான்ய மெல்லாம்
வைத்திருப் போர்கள் மிகக்குறைவாய்

விற்றுப் பணங்களை முடியு ரூரிந்த
வேடிக்கையை நீங்கள் பாருங்கடி 112

இவ்வித மாக யிருக்கும் நாளில்
எழிலுள்ள கப்ப லரிசி வந்து
செவ்வை யாயொரு ரூபாய்க்குப் பதக்குச்
சிறப்பாய் விற்குறார் கேளுங்கடி 113

நூலாசிரியர்

கள்ளப் புலியூரில் வாசங் கருதும்
ஆசா ரிகளின் தேசிகனும்
உள்ளப் படிக்கே மலைம ருந்தனும்
உகந்து பாடினான் கேளுங்கடி. 114

வாழ்த்து

பூமியி லுள்ளோர் மிகவாழி நல்ல
புண்ணிய வான்களுந் தான்வாழி
பூமியில் மாதங்கள் டோறு மும்மாரிப்
பொழிந்துப் பயிர்க ளும்வாழி 115

மங்களம்

மங்களந் தேவர்க்கும் ஸஜ்ஜ னர்க்கும்
மங்களம் பத்தினி மாத ருக்கும்
மங்களம் பூமியி லுள்ள யாவர்க்கும்
மங்க ளஞ்செய மங்களம் 116

முகுந்தன் முருக னாகிய யெங்கள்
முருகன் பதத்தைப் போற்றிச்செய
பகருநாற் றிருபது கண்ணி
பாடினே னிதைப் பாருங்கடி 117

